

კომპერატივი

ნ.ბ. არჩილ ხანთაძისა

ქართული
გეოლოგიის

აპრობატული კომპერატივი

სიკვლევა

ISSN 0132-6015

10

მაისი
1988

კიდით კიდე გაისმის
სიტყვა „კომპიუტერი“.
მასზე შეხედულემა
კრელი არის კარტივით.
პატიოსნად ვინც საქმობს,
იცოცხლე-თქვა, კარგია,
ქვეყანასაც, ქალაქსაც,
ერთნაირად არგია!..
ზოგმა ცუდად გაიგო
მისი თავი და ბოლო,
ორმაგ ფასში ყილიან
მწვადს, ხაჭაპურს, „მარლბოროს“.
მახინჯდება ჩვენს თვალწინ
კანონი და წესდება,
რომ შევეუბრებთ ამ სურათს,
გული ბოლმით გვევსება!..
წესით მეურნეობა
უნდა ჰქონდეს დამხმარე,
ჩვენ იაფად ვიცხოვრებთ,
მოგებასაც ნახავენ!
ორფეხიც და ოთხფეხიც
უნდა ჰყავდეს თვითეულს!
ზოგიერთი კი ყილის
ბაზრებიდან მირომეულს!..

რისი მეურნეობა?! —
ყილულობენ ბაზრიდან,
ამიტომაც ბაზარი
ერთიორად გაძვირდა!..
ყველი „დეზერტირებში“
ეჭვს მანეთად თუ არი,
მაშინ „კომპიუტერში“
რატომ არის თუმანი?!
ხორცი საბურთალოში
შვიდ მანეთად თუ არი,
მაშინ „კომპიუტერში“
რატომ არის თუმანი?!
წესიერად ვინც საქმობს,
იცოცხლე-თქვა, კარგია,
ქვეყანასაც, ქალაქსაც,
ერთნაირად არგია!..
გვიძვირებენ თვალდათვალ
ხილია თუ მარცვალი,
თართია თუ კუპატი,
სუკია თუ ნამცხვარი!..
„მალა მოლის ჭამაში!“ —
მათი მონაგონია,
ზოგ-ზოგს „კომპიუტერი“
გაძვირება ჰგონია!

გურამ კვლიაშვილი

ბატონ დათვის ურჩი კითხვებით
სისხლი გაუშრო მელიამ:
— ლამით რომ ქათმებს ვიპარავ,
ვითომ რა — უშრომელია?
ქურდობა თუ ადვილია,
საშრომი, მაშ, რომელია?
იცი, ქათმების მოპარვა
რაოდენ საშრომელია?
ქურდობის ნებას არ მაძლევ?
მაშინ დამდევი პატივი,

ბატებ-ქათმების პარვაში
გავილა მთელი ზამთარი.
გაზაფხულზე კი ბატონ დათვის
მიართვა დიდი დავთარი:
— ჩვენი შრომის და მოგების
მთელი აღრიცხვა აქ არის!..
დათვის გაუხარდა ძალიან
და უთხრა: — შენს პირს შეაქარი!..
მაგრამ რას მყოფნის სამ თვეში
ერთხელ მორომევა წილისა?

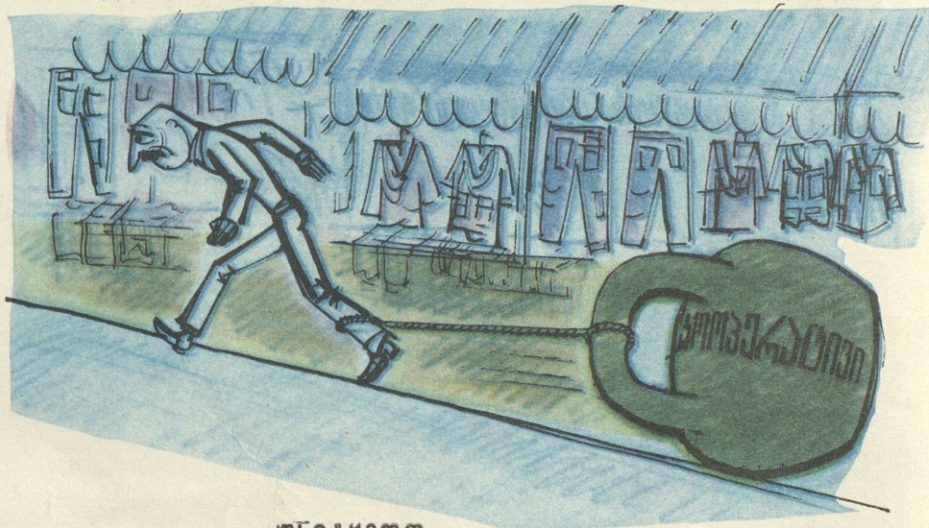

ნება მომეცი, რომ გავხსნა
ქათმების კომპერატივი.
დათვმა მიუგო: — ქათმები
რომ გიყვარს მსუქან ბატივით,
ნებას გრთავ, მიდი, გახსენი
მექათმეთ კომპერატივი!
მელას ჰკუაში დაუჭდა
გამოსავალი მარტივი
და გაუხარდა, რომ დათვმა
დასლო ამდენი პატივი.
შემოიკრიბა მოძმენი:
ტურა, მგელი და აფთარი!..

ყოველ თვეს უნდა მაძლიოთ
შაშხიც და შებოლილიც!
მე მართო ხომ არ გგონივართ?
ჩემი უფროსი ლომია,
მე თუ ათ ქათამს ეჯერდები,
ის ათჯერ მეტის მნდომია!
...მას შემდეგ ნადირთ გაუკრათ
ლამით სიმშვიდე, ძილიო,
იმას ფიჭობენ, დათვის როგორ
მიართვან „ლომის წილიო“!

თ. წითელხაველი

ნახ. არჩილ ხანთაძისა

უნიტევილი

უსიტყვოდ

სოფელ გურჯაანში მცხოვრები ავთანდილ ჩახნაშვილი საღამო ეამს გულის ფანტაზიით ელოდა ამავე სოფელში მცხოვრებ **გურამ ოთარის ძე კოზმანაშვილს**. ამ უკანასკნელს ავთანდილისათვის უნდა მიეყვანა ქალიშვილი „ექსპრომტად“, ყოველგვარი რომანტიზისა და პაემანის გარეშე, ცოლად შესართვლად. ქალიშვილის ცქერით მოხიბლულმა **ა. ჩახნაშვილმა** ვერ შენიშნა, თუ როგორ გახსნა **გ. კოზმანაშვილმა** მისი საცხოვრებელი ოთახის საკეტი...

საბასუხო „ვიზიტის“ დროს **გ. კოზმანაშვილის** ბინაში გაიშალა თეთრი, ცელოფანგადაფარებული სუფრა... გამხიარულდნენ სტუმრები. ბევრი ქათინაური ითქვა **ა. ჩახნაშვილის** მიმართ.

გურამ კოზმანაშვილმა ბოლიში მოუხადა სტუმრებს: — ახლავე მოვალ და ღვინოსაც მოვიტანო, გავიდა ოთახიდან. სარდაფის ნაცვლად გეზი **ა. ჩახნაშვილის** ბინისაკენ აიღო. გზაში მხოლოდ იმას ფიქრობდა: ნეტავი სარკმელი ჩარაზული არ დამხვდესო.

ბედოდ ამას ჰქვია!.. ფრთხილად შეაღო სარკმელი და თვალის დახამხამებაში აღმოჩნდა ოთახში. ჩიბეში ჩაიღო **ჩახნაშვილის** კუთვნილი 1920 მანეთი და... რამდენიმე წუთში მხიარული სახით, ღვინის ხელაღი შევიდა სტუმრებთან.

მაგრამ... გურჯაანის შინაგან საქმეთა რიგანყოფილების მუშაკებმა „ვერ გაითვალისწინეს“, რომ **გურამ კოზმანაშვილს** აღნიშნული თანხით ნაყიდი მაცივარი „სარატოვი“, მაგნიტოფონი „იუ-302“ და ტანსაცმელი ესპორტობრდა საკუთარი ოჯახისათვის და „რატომღაც“ ცხის საგზური მისცეს!..

შინაგან საქმეთა ყვარლის რიგანყოფილების მუშაკები „დაუნდობელი“ გამოდგნენ **ქ. ყვარელში** მცხოვრებ **რობერტ ზურაბის** ძე **ჯავარაშვილის** მიმართ:

რობერტ ზურაბის ძეს სურდა ყვარლის მევენახეობის საბჭოთა

მეურნეობის დასახლების მანდილოსნებში ცივილიზაცია შეეტანა. მას თინა ხერგოს ახული კობახიძის საცხოვრებელ ბინაში პერიოდულად მიჰქონდა თავისი ვიდეომაგნიტოფონი და სხვა სუსტ არსებულთან ერთად მათი „გართობის“ მიზნით აწყობდა ვიდეოფილმების ჩვენებას. ათასში ერთხელ პორნოგრაფიულ ფილმებსაც იყენებდა „სასწავლებლად“. ყვარლის რაიმილიციის გამომძიებლებმა **რ. ჯავარაშვილს** ქალებთან „პროპაგანდისათვის“, საქ. სსრ სისხლის სამართლის კოდექსის 232-ე მუხლი და 2321 მუხლი მიუყენეს. ალბათ ნატრობს **რ. ჯავარაშვილი**, რატომ ორივე მუხლი არ მომტყდა, როცა ვიდეომაგნიტოფონით ქალებთან ფონს გასვლას ვაპირებდიო.

ქ. ლაგოდეხში, ბოგდან ხმელნიცკის ქუჩაზე, ერთმანეთს შეხვდნენ აზერბაიჯანის სსრ ბელაქანის რაიონის სოფ. კაზმარში მცხოვრები ქაირთა მურთაშალი ოდლი გაჭიევი და ქ. თბილისში მცხოვრები ოქტო მუსხას ძე ბაირამოვი. მოლაპარაკებამ რამდენიმე წუთს გასტანა.

ქ. გაჭიევი **ო. ბაირამოვს** გადასცა 101 გრამი ჰაშიში და საფასურად 214 მანეთი გამოართვა. **ბაირამოვმა** მადლობის თქმა და დამშვიდობება ვერ მოასწრო, რომ შინაგან საქმეთა ლაგოდეხის რაიგანყოფილების მუშაკებმა ადგილზე დააკავეს ნარკოტიკული ნივთიერებით მოვაჭრენი.

ქ. გაჭიევის ბევრი წვალემა დასჭირდა ჰაშიშის მოსაყვანად. მან სოფელ კაზმის კოლმეურნეობის თამბაქოს პლანტაციის დათესა მცენარე კანფი, რისგანაც შემდეგ გასაღების მიზნით დამზადა ნარკოტიკული ნივთიერება ჰაშიში. **ქ. მ. გაჭიევის** საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკის დროს ამოღებულ იქნა 882,2 გრამი ჰაშიში. ვინ იცის, გაჭიევის რამდენი „ოფლი“ დაუდენია მის მოსაყვანად, ლაგოდეხის მილიციის მუშაკებმა კი არ დაუფასეს „შრომა“ და ის თავის მუშტართან ერთად საყვარელ საქმიანობას კარგა ხნით ჩამოაშორეს.

რამაზუნ მუშაძემ ოდლი ომაროვმა ერთ მშვენიერ დილას ნასიამოვნებმა გამოიღვიძა. გაიხსენა სიზმარი — კაკლსა და თხილს იაფად ყიდულობდა, ძვირად ყიდიდა... მაგრამ უცბად დაღონდა — „სიზმარში ნანახი ფული ჯავრიაო“. გული არ გაიტეხა: ვინ რას დამაქლებსო, და სიზმარი ცხადად აქცია.

იმავე დღეს **რამაზუნ მუშაძემ** ოდლიმ აზერბაიჯანის სსრ ბელაქანის საკოლმეურნეო ბაზარზე და სოფელ კამაჩიხის მოსახლეობისაგან 175 კგ თხილი შეისყიდა 437 მანეთად და 30 კაპიკად და 126 კგ კაკალი — 378 მანეთად.

თხილითა და კაკლით დატვირთული საკუთარი „ვაზ 2106“ მარკის ავტომანქანა „ჟიგული“ **ქ. ლაგოდეხის**აკენ აფრინა. გზაში მხოლოდ იმას ფიქრობდა, რომ თხილი და კაკალი გაეყიდა კოლოგრაში 5 მანეთად. მიღებული თანხით (689 მან. და 50 კაპ.) ხელახლად შეიძინა ბელაქანში თხილი და კაკალი, რასაც შემდეგ ლაგოდეხში გაყიდა და ასე გაავრძელებდა... შეიძინდა ვაზ-24-10 მარკის ავტომანქანა „ვოლგას“ და უფრო მეტი სასპეკულაციო ტვირთით მოამარგებდა ლაგოდეხის მოსახლეობას. მაგრამ... შინაგან საქმეთა ლაგოდეხის რიგანყოფილების თანამშრომლებმა „ჟიგულითაც“ კი აღარ მისცეს უფლება ომაროვს სასპეკულაციოდ რეალიზაცია გაეკეთებინა თხილისა და კაკლისათვის — „დასასვენებლად“ მიაბრახნეს!

დ. სტორელი

საბავშვო დღიური

რესტორანში

მადრიდ-მოდერნო კაპეი...
მამხვრელო-მომხვრელო თუშუხი...
ზოგ ვაშლელი ვუშვებო...
ზოგ ვაშლელი ვუშვებო...

ერთი მადრიდ შექმნილი...
მეორე იტალია...
მეორე იტალია...
მეორე იტალია...
მეორე იტალია...

ზოგი ბლუზენი და ბირაკი...
მოდერნი იტალია...
ერთი იტალია...
მეორე იტალია...

თამაშის დღე იტალია...
მოდერნი იტალია...
ერთი იტალია...
მეორე იტალია...

ლოთის სიმღერა

ღუბა 8036103 8036103

ვარ ვადაც, ღვინო მხვრე...
მოდერნი იტალია...
ერთი იტალია...
მეორე იტალია...

„არაფერი“ და „სახარბი...“
„არაფერი“ და „სახარბი...“
„არაფერი“ და „სახარბი...“
„არაფერი“ და „სახარბი...“

მეცხრეული შევარჩე —
„არაფერი“ და „სახარბი...“
„არაფერი“ და „სახარბი...“
„არაფერი“ და „სახარბი...“

(ქ. რუსთაველი)

თავადაზღაგხმელი კრიტიკა

კვალიტეტი

ჩვენს საზოგადოებრივ ცხოვრებაში
მნიშვნელოვან როლს თამაშობს მშობრული
მეგობრობის წყაროები. მშობრული
მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...

ჩვენს მოქმედებას და სიხლს განვიხილავთ
მოქმედების ხარისხს დღიური და შემდეგ უკვე
მისივე სიხლს განვიხილავთ...
მოქმედების ხარისხს დღიური და შემდეგ უკვე
მისივე სიხლს განვიხილავთ...
მოქმედების ხარისხს დღიური და შემდეგ უკვე
მისივე სიხლს განვიხილავთ...

მშობრული მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...

მშობრული მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...
მშობრული მეგობრობის წყაროები...

პირის ვიდეო, უფროსი, ხელმოწერილი
ანონისკის აღარ ვაგაზავნი

სინტაქსი

ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...

ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...

ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...

ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...
ანეკდოტი და გავაგრძობს სინტაქსი...

ნახ. ვ. კუციანი

— ჩამ დაგანია, ეს ხომ კარჯის ტალონია!

ჟურნალ „ნიანგის“ და სპარტოპელოს სსრ შსს სახელმწიფო ავტონსპეცდების საბირჟული-ოპერირებელი ბუკლეტი

ნიანგი
გაყენების

ბაგაჩი ავტობუსი ზარი ბრუნება

ავტობუსი ბიზნეს სინაზიონი

საბარძიოთი კოლხეთი: 5. ბალახოვი (მეტრად ავტობუსი), 3. შაქარი (საქ. სსრ შინაგან საქმეთა მინისტრის პირველი მოადგილე), 3. ბიზნესი (ავტობუსის სახელმწიფო ავტონსპეცდების სამსახურის უფროსი), 4. ბიზნესი (ავტობუსის სახელმწიფო ავტონსპეცდების სამსახურის პირველი მოადგილე და ავტობუსის ქვეყნური-ღობის უფროსი), 3. რუხაია (თბილისის შინაგან საქმეთა სამსახურის სახელმწიფო ავტონსპეცდების განყოფილების უფროსი).

ბაგაჩი ავტობუსი 0. ბიზნესი

შინაგან: 380008, თბილისი — 8. რუსთაველის პროსპექტი 42. ტელ. 411111 „ნიანგი“ ავტობუსი. ტელ. 99-35-54; 93-19-42); 380003, თბილისი — 3. შუბლის ქ. საქართველოს სსრ შსს სახელმწიფო ავტონსპეცდების სამსახურის (ტელ. 991-49-72). საქართველოს კ. ცკის განყოფილების სტამბა, თბილისი, ლენინის, 14. 1988 წელი

შეკეთდა 36 3161. ტირ. 10000. ფა. 09107. უფასო

Сатирико-юмористический буклет журнала «Нянгы» и Госавтоинспекция МВД ГССР «Нянгы» гаджварედინებო (на грузинском языке), Тбилиси, пр. Руставели, 42. Издательство ЦК КП Грузии, типография издательства ЦК КП Грузии, Тбилиси, ул. Ленина, 14.

დასასურველი ლოთიონი- საჭაქსიონი

„საბარძიო ფორმის“ მიმნიჭებელი მუღმი-მომედი კოხისა კვლავ თბილისის ლოთი მძღოლებს ეწევა. რვა „რეინის“ მზაველი მძღოლი შეარჩია სამარცხენი ბოძე გასაკრავად, „მედიან მამფურზე გად-ჩეარედინებული ენა“ დააქროდა და სამეგრე ნიშანი გადსცა.

1. მიხეილ აპოლონის ძე ბერაძე — თბილისის სავალანტური-სატრიკოტაჟი სწარმოთ გეგრიანების მთავარი ინჟინერი.
 2. თამარ ვასილას ძე უმიცაველი — ლენინის რაიონის დასუფთავების კანტორის მძღოლი.
 3. ზურაბ ალბერტის ძე ჩუტკრაშვილი — სახანძრო დაცვის სამმართველოს მენაბრე.
 4. არიან შიშის ძე იაკობაშვილი — კომპერატე „ქართლის“ თავმჯდომარე.
 5. გიორგი ნოდარის ძე ტუბიშვილი — თბილისის დი-მიტროვის ქარხნის ზენცალი.
 6. ნოდარ გიორგის ძე ზურაბაშვილი — გლდანის რაიონის 74 32 გაჭირვების პუნქტის შეკეთების მძღოლი.
 7. ნიკოლოზ პეტრეს ძე ზუდაგოვი — თბილისის მე-3 მსუბუქი ტექსტილობრების ავტოსტანსპორტო სარეინის მძღოლი.
 8. ივანე დავითის ძე შაიშვილი — სასტუმრო „მეტეხის“ მუღმტრიკოსი.
- წოდების მიხედვით და პრიზების მიღებასთან ერთად კვლავ ზემოაღვნილი მძღოლს საპარტოლოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდენტის პრემიების შესაბამისად, რომელიც ძალაშია 1985 წლის 1 ივნისი-დან, ჩამოერთვეთ ავტობანანის მართვის უფლება ერთიდან ხუთ წლამდე ვადით.

მუღმიმომედი კოხისა კვლავ განაგრძობს ლოთი მძღოლების გამოვლინებას და მათ სასწრაფო გამო-უენას.

საბარძიო ფორმის- ბიზნესიონი
მომედიმომედი კოხისა

ნახ. ვ. კუციანი

ნახ. ჯ. ლოდუასი

— კარგი რა, თქვენ რომ წარიბა გამოიჩინეთ, იმის გადახახუნულ გავრბივარ!

საგზაო ტერიტორია დიპლომატიის

მართალია, ჩვენს შემოაბაში „შვილი“ ბერიო-
ლები საერთოდ არ არსებობს, მაგრამ სტადანსტა სუბი-
ექტური თუ ობიექტური მიზეზების გამო ეს წელსწადი
განსაკუთრებით რთული გამოდგა საგზაო მოძრაობის
ორგანიზაციებისათვის. ცოტა რამ რომი გავითხარა უსა-
ფრთხოების უზრუნველყოფისათვის, მაგრამ საერთო
შედგენი დიდად სანუგეშო მაინც არ არის. 1988 წლის
11 თვეში რესპუბლიკაში მოხდა 2187 საგზაო-სატრანს-
პორტო შემთხვევა, რას შედეგადაც გარდაიცვალა 599
და დაშავდა 2565 ადამიანი. შემთხვევათა რაოდენობის
გარკვეულ კლებისთან ერთად იმატა ავტოავარიების მძი-
შე შედეგადაც უკვე იმაზე მეტყველებს, რომ
საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევათა ადგილთა-აღი-
ლისათვის ვაშინული მუშაობა ჯერ კიდევ ვერ პასუხობს
წყველებელ შავად მოთხოვნებს! ბევრი სამინისტრო და
უწყება სათანადოდ არ ასრულებს ზედგამო ირგანი-
ების გადაწყვეტილებებს ამ მიმართებით. ავტოავარიათა
უმეტესობა გამოწვეულია სატრანსპორტო საშუალებათა
მშლდობისა და ქვეითად მოსარულეთა მიზეზით. საგ-
ზაო-სატრანსპორტო შემთხვევათა დიდი რაოდენობა
ჩვენი გზებისა და ქუჩების არადამაყყოფილებელმა
მდგომარეობამ განაპირობა.

ცხადია, საგზაო მოძრაობის უსაფრთხოების უზრუნ-
ველყოფის პრობლემათა გადაწყვეტისათვის სამინისტ-
როებისა და უწყებათა პასუხისმგებლობის ამაღლებას-

თან ერთად სახელმწიფო ავტონისპექციის მოღვაწეობის
ფექტურობაც უნდა გაზრდილიყო. აქედან გამოდინა-
რე, ჩვენს წინაშე არაერთი რთული პრობლემა იდგა და
მათ შორის ერთ-ერთი უმთავრესი — კადრების საკითხი.
კადრებისა, რომელიც, როგორც არავითხელ აღინიშნა
მიადლი ტრიაუნდან, წვეტეს კიდევ საჭიის წარმატებას,
გარდაქმნის წარმატებას.

ამ მხრივ სახელმწიფო ავტონისპექციის ერთ-ერთი
წინმეფილი წამოწყება იყო საგზაო-სატრანსპორტო სა-
საბურის რიგითი ინსპექტორის თანამდებობაზე მისაღე-
ბი რესპუბლიკური კონკურსის დაწყება, რომელიც უკვე
ტრადიციად იქცა და საღივითოდ გამოილო კიდევ გარ-
კვეთი სასიკეთო შედეგები.

ქვეითი აღმონდა ჩვენს მუშაობაში ის საბალები,
რომ ამჟამად რესპუბლიკის რაიონების სახელმწიფო
ავტონისპექციის დანაყოფების მოღვაწეობის კომპლექ-
სური შესწავლისა პარალელურად მოწოდება აგრეთვე
შესაბამის რეგონებში არსებული გზასა და ტრანსპორტ-
თან დაკავშირებული ყველა ორგანიზაცია, რომელითა
საქმიანობაც უშუალო ზეგავლენას ახდენს გზებზე შექ-
მნი ოპერატიულ ვითარებაზე. წარმოებს აღნიშნული
რაიონის მოსახლეობის ანექტური გამოკითხვა ადგილო-
ბრივი ავტონისპექციის მუშაობის სიკვარცხეზე. ამ მა-
სალეზე დაერდობით შედგენილ გაერთიანებულ ცნო-
ბას ერთობლივად განვიხილავთ რაიონის პარტიულსა-

მეურნეო აქტივის კრებაზე, სადაც მიიღევა შესაბამისი
გადაწყვეტილებები.

პრაქტიკაში დენერვეთ აგრეთვე წინაშეაშენი შერას-
სახელმწიფო ავტონისპექციის მუშაობა გაცელა ადგი-
ლებზე ერთობლივი მიზნობრივი რეიდების ჩასატარე-
ლად. საბაღს წარმოადგენს ისიც, რომ დღეს ჩვენ ინ-
ფორმაციის მასობრივი საშუალებებით შეუღამაზებლად
და დეფარავდ, საჭაროდ განვიხილავთ რესპუბლიკაში
საგზაო-სატრანსპორტო შემთხვევათა მხრივ შექმნილ
ოპერატიულ ვითარებას.

რასაკვირველია, ყოველივე ეს თავის სასიკეთო შე-
დეგს გამოიღებს, მაგრამ მთავარი მაინც ის არის, რომ
პრობლემა ერთნაირად ადგილებდეს და აფიქრებდეს
დიდსა თუ პატარას, რომ ამ მხრივ არსებული ყოველი
უწყსიგობა შეშფოთებასა და განგაში იწვევდეს! სა-
მოქმედო ღონეზე უდარესად ნათელია — უკვე იდევ
უნდა გავითხარ იმისათვის, რომ გვეთრად გუქმონეს-
დეს ოპერატიული ვითარება ჩვენს რესპუბლიკაში. ეს
კი იმს ნიშნავს, რომ გადავარჩინოთ ასობით და ათასო-
ბით ადამიანის სიცოცხლე და ქანზრეობა!

ა. ბიფსაძე,
საქართველოს სსრ შს სახელმწიფო
ავტონისპექციის სამმართველოს უფრო-
სი, მილიციის პოლიკეტი.

ავტონისპექცია განის რაიონის სოფელ რაიონან 1988 წლის 23 ოქტომ-
ბერს მოხდა ერთი მუ-პ სარემონტისამეზბლო სამმართველოსთან არსე-
ბული კოოპერატივის „ნაღერა ნაღერა“ კუთხილი ავტონისპექცია „უაზი“ რი-
მულს აღნიშნული კოოპერატივის მუშაობის რიგს ნაპირში მართავს.
და, გადავიდა გზის საპირისპირო მოძრაობის ზოლში და უმუშევარ „ვაზი-21“
მარკის ავტომობილს დაეჯახა. ავტოავარიის შედეგად „უოღერა“ მძლო და
მისი ორი მგზავრი შემთხვევის ადგილზევე გარდაიცვალნენ, ხოლო კიდე
ორი მგზავრი მძიმედ დაშავდა.

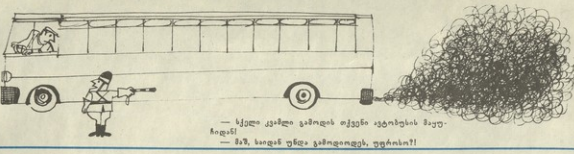
გამორკვე, რომ წ. ნაპირში, რომელსაც თუვილა სათანადო კაბე-
გრობის მძლდის მოწოდება კი ჰქონდა, მაგრამ ავტონისპექციის მართვის პრე-
ტიული გამოცდობა არ გააჩნდა და ამ საბედისწერი დღეს კოოპერატივის
ტრანსპორტს პირადი საქმის მოსაგვარებლად იღებდა.

კოოპერატორებს დიდ უკრადლებას უთმობს და ვიკლამზრე ხელს უწოებს
სახელმწიფო, მაგრამ მათს საქმიანობას კოორდინაცია და მკერტი კონტრო-
საბუღებდა, აღნიშნული ფაქტორი ავალსაწიროდ ავალსტურებს ამ
გარემოებას.

ი. ლოდუასი,
რესპუბლიკის სახელმწიფო ავტონისპექციის ინსპექტორი.

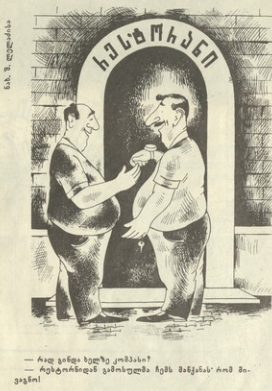

პროლოგი... 1988 წლის 22 ივნისს...

მნიშვნელოვანი მოვლენები

მნიშვნელოვანი მოვლენები... 1988 წლის 22 ივნისს...

ზარალი უნას დაეკრებოდა

ზარალი უნას დაეკრებოდა... 1988 წლის 22 ივნისს...

6235 3230 მანქანის რაოდენობა...

მნიშვნელოვანი მოვლენები...

მნიშვნელოვანი მოვლენები... 1988 წლის 22 ივნისს...

მნიშვნელოვანი მოვლენები... 1988 წლის 22 ივნისს...

მნიშვნელოვანი მოვლენები... 1988 წლის 22 ივნისს...

პროლოგი... 1988 წლის 22 ივნისს...

პროლოგი... 1988 წლის 22 ივნისს...

პროლოგი... 1988 წლის 22 ივნისს...

დავსასყარებელი ლოთიშის- საჭურჭელი

დავსასყარებელი ლოთიშის სახისთავი

„საბატიო წოდების“ შიმშილები მუდმივმოქმედი კომისია თბილისის სახელმწიფო ავტოინსპექციის ეწვია. სპეცთან შედოში 10 შფარბი მძღოლი სამარცხენო ბოძე ვასყარად შფარბია, „შწადიან შამფურზე ვადაყარბინებულ კაბით“ დაჭილდოვა და სამყარდუ ხიშნიც ვადაცვა, აი, ისინიც:

ილია იონას ძე ლიევა — დიბიტროვის სახელობის საავიაციო ქარხნის საამქროს უფროსის შოადგილე;

ქიმი ლავრენტის ძე ვლაშვილი — თბილისის სადუ-ზინფექციო სადგურის შოავარი ექიმის შოადგილე;

თამაზ ალექსანდრის ძე აბაშიძე — რესპუბლიკის პროფსაბჭოს თვითმემოქმედებითი სახლის ვანყოფილ-ბის გამგე;

კონსტანტინე ვალდერიანის ძე მაისურაძე — ავეჯის კომბინატ „განთიდაის“ ცვლის უფროსი;

ვაჟა ითარის ძე მკოჩიძე — თბილისის 78-ე სა-შუალო სკოლის დირექტორის შოადგილე სამეფურნიე დარგში;

მახაზა ამორის ძე შაპსჯია — ქარხანა ელექტრო-ამპარტის საამქროს უფროსის შოადგილე;

ავთანდილ ბიციანტის ძე შაქაბერიძე — თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის უფროსი ლაბო-რანტი;

ვლადიმერ ამბროსის ძე სანებლიძე — ამიერკავკა-სის რკინიგზის თბილისის ცენტრალური მუშაკთა სა-ნაღიზაციის დისტანციის ელექტრომონტორი;

იუზა აგაძის ძე ჩანტლაძე — კინოსტუდია „ქართუ-ლი“ ფილმის კინოსტრუქციის დირექტორის შოადგილე;

ვიტორი კვიციანიძის ძე დლოტი — საწარმოო ვაერ-თაგება „თბილისმშპის“ №1 ფაბრიკის საწყობის შე-კაშბავე;

დაჭილდოვა გრძელდება!

„საბატიო წოდების“ შიმშილები მუდმივმოქმედი კომისია

საქართველოს პოლიტექნიკური ინ-სტიტუტის სატრანსპორტო ფაკულტეტის სადამოს დასწრებელი სწავლების მე-5 კურსის სტუდენტმა შამუცა ვახტანგის ძე შარაძენიძემ შესანიშნავად გაიარა სადიპლომო პრაქტიკის პირველი ეტაპი. მისი დიპლომის თემა — „შოლი-ციის ოპერატიული მანქანის შივრ მოძრაობის დარღვევებზე ავტოინსპექციის მუშაკთა რეაგირების ემოციური რეაქ-ციის შოადგილობა ქალაქ თბილისის შა-ვალითზე“ — ვახლდათ. თეორიული ჩა-ნაფიქრის პრაქტიკული ხორცშესხმისთ-ვის შინ ქვერ საყვარო რაოდენობის სპირ-

ტინი სსსშედი შიილა (აღბათ სითამა-მისა და შოადგილობის სრულყოფისთ-ვის), შეშვეგ დაბა წყნეთიდან ვაიტყვა ავტოინსპექციის ოპერატიული მანქანა, შივ ვიდაცები ჩაისვა და თბილისის ქუჩებში ვააფირითაჲ. შეგრამ შაღუ დე-ამთავრებანეს სასწავლო პრაქტიკა და ახლა ფიქრობს შეცეალოს სადიპლო-მო თემა შეშვედით — „ავტოინსპექციის გტაბეცაში შრადღების ფორმირების პრიციები და შიბი შეშვედების ვანსაზ-ღვრელი რილე ცნობილი ქართული ან-დაზის — რაც შოვცივა, დეაითოჲ-ს“ შიბედიოჲ.

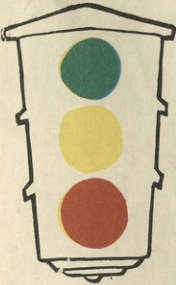
«ნიანჯის» ქელონა

არცერთ საამაყო რუბრიკა, რომლის შოცელო-ბის შეშვიტრება საშოქმელო პროგრამად ვაიხადა ავტო-ინსპექციამ და ჩეენა რედაქციამ. შეგრამ, საშეუბაროდ, ამ რუბრიკით გამოშვეენებულ შასალებში ქვერცრობით კლუბის ტენდენცია არ იფრანობა. ის კი ათა, აღბათ შაღუ ვახლდება საჭირო მისთვის დამატებითი რუბრიკის შოშველიება. ამქვრადაც ვთავაზობთ „დამსახურებულ-თა“ ილუსტრაციებით გამდიდრებულ ახალ ვალურებას, სადაც გამოქვიშულმა გესპონატებმა განსაკუთრებით ვა-შოიბინეს თავი „ჩაის კიჭებით“ გამართულ დენისსივ-ბაში, შეშვედ კი ავტოინსპექციის გამართულ ქართულ-შო. თბილისის ფიზიკური კულტურის ინსტიტუტის შეო-თხე კურსის სტუდენტი შერაბ შერიაზის ძე ასათიანი; ფოტოგრაფი სერაფ ფლიბეს ძე აყოფოვი; თბილისის 58-ე სახელმწიფო სკოლის საანტიქნიკოსი სურენ აქოს ძე ნაბოკვი; შოავარი საავთიაკო საშაროველოს ბაზის გამგე იოსებ გრავილოს ძე ნიკოლაძე; დროებით უშეშეარი, ქ. თბილისში, ქვიშეთის ქ. №8 სახლში მცხოვრები ჩანიკო რაეფენის ძე ჩანელიძე; ვლადილშენებელი ქარხნის ანეინერი ვიორჯი არსე-ნის ძე ბუფელიანი.

ვალიერის ცენტრში შართალია, ცოტა უცნაურ შოზა-შია გამოსახული რესპუბლიკის საშეწიერო-ტექნიკური საზოგადოების თამჭელომზის შოადგილე უფრი ავანეს ძე შარლაშვი, შეგრამ, აღბათ, ამ „ტექნიკური ილუთით“ სურს დიციეს თავი ფოტობიბეტრებისვაგს.

გერული აბაშაძე

ვიხარხარებით

ყურადღება

დადამი, რა!
აღაშიანი
არახარა?!

მოთხარე რედაქტორი ზაზა ზორდიაძე

რედაქტორი ზაზა ზორდიაძე

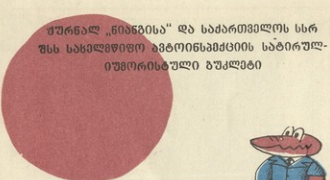
საბავშვო ჟურნალი: 6. ნაპოლეონი (მითითებული რედაქტორი), 3. ზაზაძე (საქ. სსრ შინაგან საქმეთა მინისტრის პირველი მოადგილე), 3. ბიჭვინძე (ჩახსოვლადი სახელმწიფო ავიაინჟინერის სამმართველოს უფროსი), 6. ბიჭვინძე (ჩახსოვლადი სახელმწიფო ავიაინჟინერის სამმართველოს პირველი მოადგილე და ავიაციის კვანძო-დასახის უფროსი), 3. ბიჭვინძე (თბილისის შინაგან საქმეთა სამმართველოს სახელმწიფო ავიაინჟინერის განყოფილების უფროსი).

ბავშვთა რედაქტორი: 0. ზაზაძე

მისამართი: 380008, თბილისი — 8, ჩხოველიძის ქობულეთი 42. ვერხლი „ნიანგი“ რედაქტორი (ტელ: 99-55-54; 93-19-42); 380003, თბილისი — 3, ზემოხანის 73. საქართველოს სსრ შსს სახელმწიფო ავიაინჟინერის სამმართველო (ტელ: 991-49-72). საქართველოს კ. ცილის გამომცემლობის სტამბა. თბილისი, ლენინის, 14. 1988 წელი

ფურცელი № 726. ტირ. 10000. ევ. 08453. უფასო

Сатирико-юмористический булет журнала «Ниянги» и Госавтотехнической МВД ГССР «Ниянги» гаджидარედიზეზე» (на грузинском языке), Тбилиси, пр. Руставели, 42. Издательство ЦК КП Грузии, типография издательства ЦК КП Грузии, Тбилиси, ул. Ленина, 14.

შურნალ „ნიანგისა“ და სხვა სტატიების სსრ უსსს სახელმწიფო ავტორისამცდისის სტატირულ-იუმორისტული ბუკლეტი

7-88

ნიანგი მეცნიერები

მოუხარლო „სკოპკოკუნკო“ საქესიან

რისკაპუდისი სსრ ლეკი ფი ავტორისამცდისის სამმართველოს მუშა-თა მიერ ჩატარებული რეიდების აღმწ-სხველ აქტივისა და სხვა საქმიან ქალაქ-ლებში საქმიან სწორად გვებლებთან სხვადასხვა რანგის ხელმძღვანელები, დაბ. ისინი უაწყებო, უაყენ, მერე სა-პეს წამოვლებენ ხელს და, თუ აქს რამე შიშიე შედეგი მოაკვება, ყველა ლონეს ხმარობენ, რათა შექმნილი ვითა-რებიდან მსუბუქად გამოიქვანდნენ..

მაგრამ ყველაფერს ხომ თავისი და-სასრული აქვს, სამუდამო და უცვლელი არაფერია და, ცხადია, არც ხელმძღვა-ნელი გაბლავთ ღვთის მიერ მარადამ-საუფროსოდ შოგენილი. მით უფრო, ისეთი უფროსი, ნაკლებად რომ უწყვეს ანგარიშს საზოგადოებას, დადგენილ წესსა და კანონს.

ჩვენც სწორედ ასეთთა საქაროდ გა-კაცებვა და უფროს აწევა მიგვანია აუ-ტოლებლად, რათა ყოველი მთავანი სა-ფუძვლიანად დეგრაფმუნთ, რომ კა-ნონი ყველაასთვის ერთია.

ალბათ აბლა მიიწვ გაითვალისწინე-ბენ ჩვენს შეგონებას სსრესთან მჭიდრო მიგრალი „ხელმძღვანელი ამხანაგები“, ამსწინანდელმა ჩატარებულმა რეიდმა რომ გამოვლენა თბილისისა და აფხა-ზეთში.

მაშ ასე, რურბაცს „მოვარული ხელ-მძღვანელი — სუბეოთა...“ ხსნიან: თბილისის ნავთობსადენის სამწეინებ-ლი სამმართველოს უფროსი ვლადიმერ გურგენიძე (საგა-24“, ა 8001 გრ); დუშეთის პურკომინანტის ცვლის უფ-როსი შალვა ამირიძე (საგა-24“, თ 1882 გ);

მოთხარე ინჟინერი მორის ოგანოვი (საგა-2101“, ა 2397 კ); „თბილქალაქის“ საწყობის ვა-ნე არსენ პელანოვი (საგა-2117“ ა 5988 გრ); ქარხანა „ელექტროავტომანტის“ სა-ამქროს უფროსი ვიორჯი დოთუსანი (საგა-2108“, ბ 2025 გრ); ცემკომინანტის საამქროს უფროსი ნოდარ მარტიაშვილი (საგა-2108“, ლ 0824 გ);

გვეგონა, ამგვარი სენით მხოლოდ აღმანათი ვიქრო წრე იყო შეპერობი-ლი და მათ შედარებით ადვილიე მო-კვეცილით, მოკლე ვადებში მივალწე-დით სასურველ შედეგს, მაგრამ აფხა-ზეთში ჩატარებულმა რეიდმაც საქმიან გამოვლენა თბილისელთა „თანამშე-ვები“, რომლებიც „თხა თხაზე ნაკლე-ბის“ შეურყვეველი პრინციპით მოქმე-დებენ. ვასაკვირი აქ არაფერია, უფ-როსობის ღვით ნაბოძები შანტისა და სავარძლის იმედი ფხიზელ კაცსა აქვს გამჭდარი ქვარბილიში და მოვარულს, აბა რა გამოვლენა?..

— სწორედ ასეთა, — დავადსტუ-რებს საწყებებს ზი სახალიდის დირექ-ტორი ვენიან ჭავჭავაძე. — არავის ანგა-რიშს არ ვუწყებ, რადგან უფროსი ვარ და ყველაფერის უფლება მაქვსო, მათ შორის, მოვარულ მდგომარეობაში მან-ქანის მართვისაცო.

— მე კიდევ უფრო მეტის უფლება მაქვს და ვასაკაც სიტყვასაც ნაკლე-ბად შემომავადრებენო! — ფიქრობს რეიდორან „სოსხუმის“ დირექტორი ერანტ პავენიძე. ამიტომაც სვამს უზო-მიოდ სპირტიან სსმულებს, მერე თ სპეს მიეჭრება ხოლმე და, აბა პერია..

— მე კი ეჭმი ვარ. სხვას ვუჭრებ და სიციცხლეს ვუნარჩუნებ. აბა, მე რა შეშეშებულა? განა რა დანაშაული და

წეს-კანონის დარღვევად უნდა ჩამეთვა-ლოს მოვარულ მდგომარეობაში მანქანის მართვა? და თუ ვინმე ვარ ფიქრობს, თითხვე ვერ დამარჯავებს! — ეს ოჩა-ჩიარის რაიონის მოთხარე ექიმის დავრ კუფლიას მრწამსი და ცხოვრების რეული ვაბლავთ. დასანაია, რომ მიდე-კობს, თანამდებობის პირი ასე ფიქ-რობს!

ღვემ ქაჯია შინაგან საქმეთა სოხუ-მის რაიონულ განყოფილებაში დაცვის უფროსად მსახურობს. ჩინს, საქმიან თვითდაქვრებული გაბლავთ საქუთარ თვით, რადგან ორგანოს მუშაკს ჰყოფ-ნის სითამამე და მოვარული ქდება მან-ქანის საქესიან. რას ვიზამო, დაცვის უფროსია და თავს ვვლარ დიციავს! უფროსები არიან და „ანგარიშს უნ-და გაეწოთ“:

ვალის სატვირო ავტობატარანსო-ტო საქარმის სახელისნოების უფროსს გავი ვოლიას; ვალის მოვარე-მენა-ნებელი კოლინის მოთხარე ინჟინერის დამარ ნაყოფიას; საბჭოთა კავშირის სასქესადარეობის სოსხუმის სამმარ-თველოს რევეზორს დავით ყობაბაას; ტყვარჩელის შახტსამმართველოს საწყ-ყობის ვაგენს ენერჯ ნოდარიაას; ტყვარ-ჩელის მაცოვარკომინანტის საწყობის ვაგენს ოჩიკო მამიშვაას; ტყვარჩელის ცენტრალური გამამდიდრებელი ფა-ხარის სამმქროს უფროსის მოადგილის ნოდარ ჩაკვეტაძეს; ოჩაჩიარის ტურხანა-ნოს წარმოების უფროსის რუსლან ბინე-ლიას და სოსხუმის სათრისამმართველოს მოთხარე მენაიკოს ვიორჯი ემხვარს!

უნდა აღინშნოს ისიც, რომ სახელ-მწიფო ავტორისამცდისის სამმართველოს მიერ ჩატარებული რეიდები შერჩევითი ან დროებითი ლონისმიებები არ გაბ-ლავთ! მსგავსი რეიდები სისტემატუ-რად მოეწყობა რესპუბლიკის ყველა რაიონში, რათა სასურველი წესრიგი დამაწარდეს!

შარშან მოვარული მხოლოდმა რეს-პუბლიკაში 122 საგაო-სატრანსპორტო შემთხვევა მოახდინეს. ამ უცუწურებამ ოცდამეცხე ადამიანის სიცოცხლე შეი-წურა, 175 კი დაზარადა ფიქრობთ, ეს

მონაცემები საქმიანო უნდა აღმოჩნ-დეს სწორი დამკვეთისა! გამოსატარად წესრიგისა და კანონის დარღვევის ორგ-თხვევაში სამართალდამცველი რეგა-ნოები მხედველობაში ვერ მიადგენ დამრღვევთა სავარძლების რანგსა და ხარისხს!

ამიტომ ასეთების გონზე მოსაყვანად, გამოსახუზრებლად და ჭკუის სასწავ-ლებლად ავტორისამცდისის მუშაკებს ერთილი დარჩენილი — სხვებთან შედა-რებით მკაცრად დასაჯონ უმასუბის-მებელი და ვანკითხები ხელმძღვანე-ლებში ამსვე ამიგებს უფროსად „ნიან-გის“ რედაქციად — არ დაინდოს, სა-ამყაროზე გამოიყენოს ის ხელმძღვა-ნელები, რომლებიც ჩქმალავენ, ხელს აფარებენ წესრიგის დამრღვევ თანამ-შრომლებს, სათანადო, დროულ რეაქ-ციას არ ახდენენ მათ მიერ ჩადენილ უკანონოებზე, ოპერატიულ ცნობებს არ აწედიან ხელმძღვანელ და პარტულ ორგანოებს გატარებული ლონისმიებე-ბის, კოლექტივის სახელისა და ღირსე-ბის შეღებაველს სათანადოდ დასჯის თაობაზე.

უნდა აღინშნოს ისიც, რომ სახელ-მწიფო ავტორისამცდისის სამმართველოს მიერ ჩატარებული რეიდები შერჩევითი ან დროებითი ლონისმიებები არ გაბ-ლავთ! მსგავსი რეიდები სისტემატუ-რად მოეწყობა რესპუბლიკის ყველა რაიონში, რათა სასურველი წესრიგი დამაწარდეს!

რომანტ ინანტამიძე. საქართველოს სსრ სახელმწიფო ავტო-რისამცდისის სამმართველოს პრამაგან-დისა და ავტორისამცდისის უფროსი, მელიციის კანტანა.

გზილოვ რაიონები

არა ღირს ჭიან ბაღადა
უფროსზე თქმული ბაღადა!
X X X
გულს მესობა ჩემო, დანად,
რომ გადიქვც ჩემოდანად!
X X X

ნეტავ, რას ნიშნავს
მოსამართლის კართან ნახული
ფულის დასტები,
მწვადები და „კარდანახული“?
X X X

ტოლს არ უღებს ახალ ტურებს,
ძველიც მაგრად ახალტურებს.
X X X

დატვირთავენ და აქცევენ მას ხარად,
მერე, დგანან და იგდებენ მახხარად.
X X X

მაგრე დიდებს, მაგხელებს,
თოხი უნდათ მაგ ხელებს!
X X X

ბრანწს მიჩვენებს: „აი, შენა!“
თვითონ კომკი აიშენა.

ველარ გვეიგეთ, ქე რა ხარ,
შავტუხა ხარ თუ ქერა ხარ?
X X X

რად გვიმტვრევენ კართ აგენი,
აქ ჰგონიათ კართაგენი?!
X X X

ქე ეგერ რო მანდატია,
ქე რომ კივის, მან დატია.
X X X

ვილაც „გოიმებს“ როგორ მადრიდი,
მე ხომ ნანახი მქონდა მადრიდი?
X X X

აჩაფერში გარეული,
სულ, სულ, სულმოლად გარეული.
X X X

„ვაშას“ აქცევა ვაჟაკა, „ურად“,
ვერ იქცევი ვაჟაკურად!
X X X

მოდის, ძმობილო, აქეთ მო, ტივით,
კვლავ დაეტებეთ ძველი პანგის მოტივით!
X X X

აიმღვრა, ძამია, შენს გამო ეთერი,
როდესაც ეთერში შენც გამოეთერი!

X X X
ჩემო კარგებო, მოდი,
ნუ გავგიჟდებით მოდი!
X X X
რით იცნობიან ეს გარეწრები? —
უყვართ უცხო და გარე წრები.
X X X

ვერ მიხვდით, ქუჩები აგრევიათ თუ რად!
სახელებს ნუ აქცევთ აბრევიატურად!
X X X
აჰა, რა ექნათ, გვეკვამოთ, აჰა, რათი,
თუ არ გვექნა უცხოური აპარატი?!

X X X
ფული, მანქანა და კოსტიუმი...
და შენც „სვეტებში“ დაკოსდი უმი!

X X X
რად სტირს ბრძოლის მონატრული?
თვალს უბნელებს მონათ რული.

X X X
როგორ ეყოფა მაგას ხურხათი,
ერთი ჰყოფნიდა, ახლა ხურხ ათი.

X X X
იყოს ჩვენი ანდა მათი,
ოლონდ იყოს ანდამათი.

X X X
დელა ვუტერთო ავანტიურისტებს,
ძეგლიჯობნია მავან ტურისტებს!

X X X
იმას, რაც შენით ავითაცია,
არა სჭირდება ავითაცია!

X X X
აიყოლია თუ ზარმა ზარი,
საქმე მოხდება უზარმაზარი.

X X X
რა შემოესმა „მანეთი“ ყურხა,
ზურგი აქცია მან ეთიყურხა.

X X X
ვხედავ შურით, ჩემო, დნები,
მოგწონს ჩემი ჩემოდნები!
X X X
ჩვენ კი გველელებს, მათ არა
წყაროს წყლით სავსე მათარა.
X X X
ეჰ, დაბლა-დაბლა ეშვები,
მოუბტვრევით ეშვები!

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

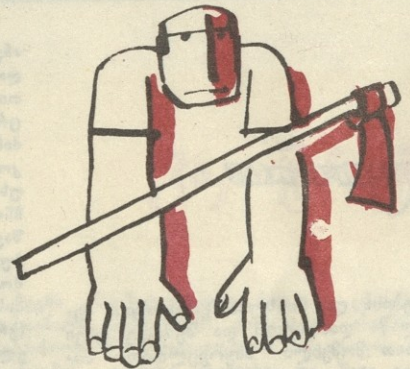
X X X
რატომ გვიკირს წარმოდგენა,
როგორია წარმოდგენა?

X X X
სიურპრიზი ჰქონდა ხისთვის,
რომ მოკრიდა კონდახისთვის.

X X X
ხაშალ თოხლივით კიკინებს:
„ბაკაკი ცაკაში კიკინებს“.

X X X
მიკროსკოპით ხინჯა რაში,
შოაქცია ხინჯარაში.

X X X
თვალი — სევდა, სახე — დარს,
რად უწოდეს სახედარი?

X X X
გსურს, რომ მუშტ-წიხლით ფანტო მახები,
შემოგნატროდნენ ფანტომახები!

X X X
ალარ არის შეტი ჩარა,
უნდა გახდე შეტიჩარა!

X X X
ჩვენში ეგეთი ორად ორია,
რომ არ ესმოდეთ ორატორია!

X X X
მომხდარა დევალვატია,
ხარჯხეად დავალ ვაცია.

X X X
დაანგრია მონახტერი,
იღრიტება მონა შტერი.

X X X
თუ ამყობ ავთანდილით,
რას დაღიხარ ავთან დილით!

X X X
ეგ ფული სულ აფხუხია,
რაც კი დავწერე, სულ ლაფხუხია!

გურამ პატრიაშვილი
ილუსტრაციები ჯ. ლოლუასი

კავიკობანა

ტროლეიბუსით ვიმგზავრე იმ დღეს დაღლილმა საოცრად, — „აბა, ბილეთი ან ფული!“ — მძლოლმა კბილებში გამოცრა!.. ვთქვი: — „სულ მაქვს ოთხი კაბიკი, ერთ კაბიკს მერე მოგართმევ!“ მითხრა: — „კაბიკი თუ არ გაქვს, მაგ ჩანთას რაღას მოათრევ?!“ მე მხოლოდ განგებ, ჰო, განგებ, გავეთამაშე ეს სცენა, თორემ ჩანთაში ხურდაც და ქაღალდის ფულიც ესვენა. — „შე მათხოვარო, უფულოდ როგორ გაბედე ამოსვლა?“ — მიყვირა, მერე გინებით ზედ შუა გზაზე ჩამომსვა!.. იმავე დღესვე იმავე ტროლეიბუსში მოვხვდი და მძლოლს ხურდა ვსთხოვე კაბიკი დიდი ბოდიშის მოხდითა... გამთათხა: — „მათხოვარი ხარ, ვაი შენს პატრონს, საწყალო! იქნებ გსურს, ხუთი კაბიკით ქალაქი შემოგატარო?!“ შემომიტირა და ცხვირწინ მუშტებით დამიტრიალა!.. მე თავხედობამ შემაკრთო, კაბიკობანამ კი არა!

ეთერ სამხარაძე-ჯღამაძე
(ქ. სოხუმი)

მამაკაცის ვესსაყუბი

— ეს ფეხსაცმელი დიდხანს ძლებს?
— რა ვიცი, ბატონო, ვინც კი წაიღო, მერე საყიდლად აღარ მოსულა!

ასახ სლუბა

იუმორისკა

ის იყო, მეგობარი სანტექნიკოსი ჩემივე „უიფულით“ სახლში მთვრალი მივიყვანე და უკან გამოვბრუნდი, რომ ორმა ავტონისპექტორმა გამაჩერა.

— მთვრალია! — გადაულაპარაკა იმან, ვისაც ჩემი მართვის მოწმობა ხელში ეჭირა.

— თავი ისე უჭირავს, ნაღდად ეტუობა დიდი კაცია ან მისი ძმაცაი! — უპასუხა წყნარად მეორემ.

— სად მუშაობთ? — მორიდებით შემეკითხა პირველი.

ამაყად შევსწორდი და თითო ვუჩვენე, ახლოს მოიწი-მეთქი, და სამუშაო ადგილი ჩურჩულით ვუთხარი.

ინსპექტორს ფერმა გადააპკრა, მართვის მოწმობა ერთხანს ხელში ატრიალა და შემდეგ გადმოშტა.

— მაპატიეთ, ბატონო, მაგრამ ალკოჰოლისმიან ბრძოლის ამ ვითარებაში თავდაპირა თქვენც გმართებთ!

გამეღიმა, ხელიბი გულზე დავიწვიე და მორჩილების ნიშნად თავი დავხარე. ის იყო, მანქანა უნდა დამეძრა, რომ მეორე ინსპექტორი, რომელიც ამ ხნის მანძილზე მანქანის ხალოსს ჩასტყეროდა, შეინძრა, მოვიდა პირველთან და რაღაც წახურჩულა.

— დაიცაო! — მიბრძანა მან და მართვის მოწმობა კვლავ გამომართვა. შემდეგ უკანა კარი გამოაღო და სანტექნიკოსის იარაღები ცხვირწინ დამიტრიალა.

ახლა კი გავები-მეთქი, გავიფიქრე და გულში ათასი წყევლა გავუგზავნე ჩემს მეგობარს, რომელსაც იარაღები მანქანაში დარჩენოდა.

წარბი არ შემისრია, ამაყად ვუთხარი, მეც მიკვირს ჩემს მანქანაში საიდან აღმოჩნდა ის, რაზეც წარმოდგენა არა მაქვს-მეთქი.

— ხალტურაზე დაბრძანდებით? — დაცინვით მითხრა მან და ამხანაგს მიუბრუნდა, — ბოთე ვარ, ბოთე, ხელაღებით დავუჭერე!

— როგორ გეკადრებათ!

— ჩვენ გვეკადრება კიდევ?! — იქუხა მან და მთელი ტანით წინ წამოიწია, — საჭეს მთვრალი უზიხარ, „ბირჟავიკობ“ და თან ინსპექციის მუშაკებს ატყუებ!

— მაგ შეურაცხყოფისთვის პასუხს გაგებინებთ! — ავიმალღე ხმა.

იგი აშკარად არ მოელოდა ჩემგან ასეთ გაგულისებას, შეფიქრიანდა. შემდეგ მეორეს უთხრა, საჭესთან დაჭექიო. წინააღმდეგობის გაწევას აზრი არ ჰქონდა.

შიშმა ამიტანა, მერე შიში გაკვირვებად გადამექცა. ინსპექტორებმა შინ მიმიყვანეს. პირველმა მართვის მოწმობა გადმოშტა, შემდეგ გაიღიმა: — ასე თუ ისე გეტუობა, საჭირო კაცი ხარ. თავაზიანად მითხრა, ხელი ჩამომართვა და მოტოციკლეტი დაქოქა.

მე შრავლისმთქმელი ღიმილით შევიფერე სანტექნიკოსობა და მადლიერების გამოხმატველი თვალებით გავაცილე ჩემი მწყალობლები.

რას ვიზამთ, ზოგჯერ ასეც ხდება!

ივანე ოსეფაიშვილი

50392

ტერიშონამ დატვირთული მანქანა დილაუთენია უპოკმანოდ გაისტუმრა. მეზობელ ქალაქამდე ორი დღის სავალია იყო, მაგრამ ვირეშმაკა ხელისდამცლელმა, მიუხედავად მრავალჯერის თხოვნა-გაფრთხილებიდან, საკმაოდ აფორიაქა, რადგან იქიდან — ყოჩაღ შენა! — კარგა მოგვიანებით დაურეკა. ტერიშონამ ამ მეტად მნიშვნელოვანი ცნობის მიღების მერე ამოსუნთქა თავისუფლად და სულ რამდენიმე დღეში თავის წილად... წიგნზე რომ ვინმე ოთხ წელს იმუშავეს, იმდენივეს გამოქვეყნებას მოუხდება და ჰონორარის აღებისას გაცივდება, ზუსტად იმდენი და ისეთივე სყიდვისუნარიანი მანეთი ჩაიღო ჯიბეში. საერთოდ, ტერიშონას საქმე ასეა — ბევრი ჰქუა-გონება, აზროვნება არა, მაგრამ სარფიანი სამსახური რომ შეინარჩუნოს, სიფრთხილე და აკურატულობა სჭირდება. ჰოდა, მხოლოდ ცნობის მიღების შემდეგ უთხრა მეუღლეს: ჩიცივი, ერთი ბაზრისკენ ჩავისეირნოთ.

გარაყიდან ღლინით გამოსარიალა საკუთარი „ნოლ ექვსი“. სდარდებელი განაჰქონდა რამე?.. მშვენიერი ორსართულიანი სახლი ედგა, ზედსართულგამოკეტილი, ავეჯითა და სხვა დანარჩენი იმპორტული რამურუმეებით გამოტანილი. წიგნებიც ხელულებელი, უამრავი სქელტანიანი ტომი, ლამაზ ყდებში ჩასმული და საიმედოდ ჩამტკიცებული... კაცმა რომ თქვას, წაუთხზავი უნდა შეინახო, წიგნიც ხომ ვიდუოკოჰივითაა, ნახავ ფილმს და... ჰა, ვთქვათ, რამდენჯერ უნდა ნახო?..

მანქანა ბაზრის უკან შესასვლელთან, კი ჩრდილიან ალაგას ჩააყენა. რა მოხდა, ორიოდ მანქანას თუ ჩაუკეტა გზა. შემდეგ მეუღლესთან ერთად შევიდა ბაზარში, დაათვალიერა, დინჯად ჩაუთრა დასლებს და წვირილ-წვირილი საქონლით მოვაკურე, კაპიკებზე მოდავე ადამიანების შეხედვამ ზიზღი მოჰგვარა, ვეღარ აიტანა.

— ფუ, ამისი! — ჩაიდუღუნა და აფუსფუსებულ მეუღლესაც საკმაოდ გულანდილი, მწყრალი მზერა ესროლა.

ქალთან ძველისძველი ანგარიშებიც ჰქონდა, თუმც ნამძალა სიტყვა ამაზე არასოდეს თქმულა, მაგრამ საღალატე ქვეშეცნულ აზროვნებაში ფარული ქიშინი და მტრობაც არსებობდა. თანამედროვე ყოფას ზუსტად მორგებული, საქმეაწყობილი, საზოგადოებაშიც გარკვეულ, როგორც თვითონ ეგონა, საკმაოდ მაღალ დონეზე გასული კაცი მეუღლემ თავის დროზე მეორეხარისხოვანი ჩირთიფრთების მომიზეებით გააცურა, შეაცდინა და გაძარცვა კიდევაც — მხოლოდ ერთი ბავშვი გააჩინა. ქალი ეგოიზმს ათასნაირი ხერხებითა და საშუალებებით მალავდა. ოჯახსა და მეუღლეს ერთგულობდა, მაგრამ ყველაზე უმთავრესი, რომლის ნიჭი და საშუალებაც უფალომა უბოძა, მიაფუჩეჩა. ტერიშონამ კარგად იცოდა, თუ ქალს ოჯახი უნდა, ნამდვილად უყვარხარ და ოდესმე სადმე განზე გახედვას არ აპირებს, სამოთხ შვილს მანაც გააჩენს, შთამომავლობას გაამრავლებს, ბავშვს მხარში ამომდგომ, საიმედო ადამიანებს — დებსა და მშებს აჩუქებს. პატარებს ღმერთი მფარველობს, და-ძმა თვითონ მოუვლის ერთმანეთს, ადვილად გაიკაფავენ ცხოვრებაში გზას. მარტოხელა შვილს იმდენი რა უნდა დაუტოვო, რამდენი გინდა მოიპარო, რამდენ ხანს უნდა ეყოს?! ერთადერთი შვილის დამბადებელ-ამზრდელი ქალი მეუღლის კი არა. საკუთარი პირმშოს მძარცველიცაა.

ტერიშონა მანქანაში ჩაჯდა და ქორივით მოათვალერა იქაურობა.

იქვე ვიღაც მოხუცი ძროხას ყიდა, გვანჯი ჩანჯარია ევაჭრებოდა.

— იი? — გაუკვირდა ძალიან, — რად უნდა ძროხა?

ჯანჯარია, სარფიანი სამსახურის პატრონი, თვეში სულ ცოტა № მინეთის მშოვნელ-მომპარავი, ძროხას რომ ყიდულობდა, რა თქმა უნდა, გაუკვირდა. რძე, ყველი და მაწონი ბაზარშიც ხომ მუდამეყამს იყო. ტერიშონას ამ ამბავმა ცნობისმოყვარეობის გარდა პროფესიული ინტერესიც აღუძრა. მდინარე ჩხოლუშის გაღმა სახლების აჭრელებულ სახურავებს ვახედა. რამდენ რამეს უნდა გაუძლო და მიხვდეს, სიმართლეს ვინ გეტყვის, ყველაფერი საყიდელია: პური, სიგარეტი, დამოკიდებულება, განწყობა, ნდობა, ურთიერთობა, ღიმილი... ამიტომაც მოურიდებლად ეკვიტა ყური და გაუცეცდა თვალები. უმოწყალოდ ვაჭრობდნენ. პატრონი არ უკლებდა, გვანჯი არ უმატებდა. ხუთ თუმანზე გაჩხერილიყვენ.

გვანჯის ორივე შვილი უკვე თბილისში გაინსტიტუტებულ-გააპიზირებულნი, ვთქვათ, გაოთახებულნი ჰყავდა. ძროხას ყიდულობდა, რომ პატარა, პროვინციული, მაგრამ მანაც ქალაქში წლების მანძილზე ნამუშევარ-ნაჯაფარ შვილებთან „ვალმობდის“

ამჯერად ერთი მუცლისგვერდმა აწუხებდა — გარდასულ დროთა ნოსტალგიით დაავადებულიყო, რადგან თითქმის მთელი ცხოვრება სოფელში ძროხა-კამეჩის გვერდით გაეტარებინა და აწ უკვე შეძლებულ მოქალაქეს ოლობებში ძროხის ორთქლიანი ნაკელის სუნიც მონატრებოდა. ეგ იყო. მეტი არაფერი!

ტერიშონა ადვილად მიუხვდა და შეშურდა. რალაც ჯავრიც მოაწვა. ცოტა ფიქრის შემდეგ გადაწყვიტა. ქალი რომ ბაზრიდან გამოვა, ამ ორშაურა კრივანების ჯინაზე სულაც ვიყიდი მაგ ძროხასო — და გვანჯის გუნებაში ბაზრიდან მეუღლის გამოსვლამდე დარჩენილი დრო მისცა. მანამდე თუ იყიდდა, კარგი, არადა...

— თუ, მე შენი! — ჩანაფიქრმა აღტაცებაში მოიყვანა, სავარძელში, მუხლებში ხელისგულები მისარისა ერთმანეთს. ნათლად წარმოუდგა პირდაფიქრული გვანჯი.

როგორც კი მძიმე ხელჩანთებით დატვირთული ქალი გამოჩნდა, მანქანიდან გადმოვიდა, საბარგული სწრაფად გააღო, მერე ასევე სწრაფად გვერდზე მოისვა მეუღლე და თვალბაციმიმებულმა იდაყვით უკიპავა ნელა.

- თამრიკო, შეხედე აგერ იმ ძროხას!
- უჰ, წავედით რა, დავიწყვი სიცხით, — ქალმა დალილილად მოიწმინდა ოფლი.
- შეხედე-მეთქი!
- შეხედე.
- გინდა, ვიყიდოთ?
- გაგიყდი?! ვინ მოუვლის, რად გვინდა?!
- ქალო, ძროხა რძეს მოგვეცემს, ყველს, მაწონს, ხაჭოს... ყველაფერს ნატურალურს...
- მყავს უკვე ძროხა.
- ??
- ჩემი ძროხა ფულსაც მამლეცს, რძესაც, ყველსაც და არც მოვლა-პატრონობა სჭირდება, ღიდი...

ტერიშონამ უნებურად პირი დააღო.
— სადაა, ქალო, ასეთი ძროხა?!

— აგერ, შენ არა მყავხარ?! — დიაცს უნებურად წამოსცდა. — ჩემი ცხოვრება, ჩემი სიცოცხლე... — შემდგომ გამოასწორა, იმნაირი ქალივით მიესყვარულა.

ოთარ ჯურჯუშია

„მეგობრებო, მეგობრებო, მომისმინეთ კიდევ ერთხელ. ამ სახმისით გაუმარჯოთ საწეტარო წმინდა დედებს! — და ეს გახლავთ ის მშობლები, ვინც სამყარო დაგვანახა. ვინც დედა არ დააფასოს, იმის გოგრა თავი გახმა!“ — ეს შორივი სადღეგრძელო ითქვა ტახილად, ითქვა თბილად და ხახხაში ჩარაკრავდა ორი ბიჭა ღვიწო წყვილად. სუფრაზე ალაპარაკდნენ, აყაყადნენ სათუთ ხმაზე და თამადას სადღეგრძელო მითქმა-მოთქმით „დაუფასეს“. მშობლები თუ ღმერთებია, შტერი სოფლად რად არ მიდის, დედა-მამა რომ არ უნახავს, დათვლილია წელი შვიდი. „ვადღეგრძელებ, მეგობრებო, ჩვენს თაობას, ერის შვილებს. ადგეწარდოს რვა-რვა ბავშვი, ნურავინ ნუ დაიჩვილებს!“ კვლავ აქა-იქ აჩურჩულდნენ: „როგორ დაიგრძელა ენა, თვითონ ერთი შვილი ჰყავს და სხვებთან თავი დაიბრძენა?“ „...დაიხ, დიხ!“ — კვლავ განაგრძობს „გონიერი“, „ენამევერტი.“ „არის კარგი პირობები, ვაგვეწარდოს ბევრი, ბევრი! ეს საერთო საქმეა და საამისოდ ფიქრობთ განა? ვაჰ, ქალები დაგვლუპავენ, დრომ ცუდი წეს მოგვიტანა! მეგობრებო, გავიხსენოთ დიდგორი და ხასიანი, დღევანდელი საქართველო იმ დროინდლის მსგავსი არი? არა! რატომ? იმიტომ, რომ აღარ ბრუნავს ძველი კვერთხი. თითო-ორიოლა შვილს წრდინ, დავცოტავდით, დავიკედით... გაუმარჯოს საქართველოს!“ — და აყვირდა როგორც ლომი, იმ თამადის დარიგება აღარ იყო გასაგონი. ალაპარაკდნენ ისინი, ვისაც ჰყავდა ხამი შვილი, იყო დედა ისეთიც, რომ ჰყავდა ექვსი გამოწრდილი, და იმ ქალმა საუბარი წამოიწყო შვილი ტონით: „ხაპირთა თვითეულმა თავის თავი იცნოს, მეგონი, ქართველ ქალებს რად გვემდურით, ვაეკაცები ქედს რად იბრით? გამოწრდით რვა-რვა, ცხრა-ცხრა, სუფრას რატომ ამკობთ რიხით? რას მიქვია „დუხლიონკა“, ჩინსები და სხვა ბინებები? ცხრაჯერ მტერი შემოგვიტევს? ცხრაჯერ როდი გავიგრებოთ! რა დრო დადგა ყველა ეძებს სხვის ზურგს უკან თავის საფარს. ერთ-შვილიან ქალმა, კაცმა ენა როგორ გაიკაფა?! ყველა ლექციას კითხულობს, მომისმინეთ, მოდით აზრზე და დილიდან სადამომდე ნუ კამათობთ პრობლემაზე! სჯობს მსჭეულობას რომ მოვუკლოთ და ვაკეთოთ დიდი საქმე, ყველამ ექვს-ექვსი ადვარდით, საქართველო რომ არ გაქრეს!“ გამოშტერდა თამადა და გაიწურა, დაცხრა, გაშრა, იმ სუფრაზე მოწონების იგრიალა ტაშმა, ვაშამი.. იდგა ექვსი შვილის დედა და ლოცავდა ერის ბაღლებს, ყველამ ექვსი.. ექვსი.. ექვსი.. მრავალ კერას გაგაჩაღებო!

ეკავშირის გაგვიგონის თავგადგომარის პირველი მოადგილე ახს. მამია ზუმბუროძე:

„თქვენს ქურნალში გამოქვეყნებული მასალები ყოველთვის იქცევიან მკითხველთა ყურადღებას ყანრობრივი და თემატური მრავალფეროვნებით, ობიექტურობითა და კეთილმოსურნეობით, წერის მაღალი კულტურით, გემოვნებით მიგნებული სატირული ფორმითა და შემოქმედებითად გადაწყვეტილი სხვა ნიუანსებით. სწორედ ეს ქმნის ქურნალის ავტორიტეტს, სასურველად განგვაწყობს მის წასაკითხავად, რომელიც თავისი მძლავრი მახვილით ამხელს და საამყაროზე გამოაქვს ჩვენი ცხოვრების ნეგატიური მხარეები, მანკიერებანი, რომლებთანაც თქვენთან ერთად ჩვენც გვმართებს შეურიგებელი ბრძოლა.“

ჯანსაღი იუმორი, სატირა, კრიტიკული წერილი, რომელიც მიზანში ხვდება, ყოველთვის ეფექტის მომტანია, მაგრამ უმისამართო შენიშვნამ შეიძლება არათუ სასურველი შედეგი მოიტანოს, არამედ გული ატყინოს იმათ, ვინც საყვედურს არ იმსახურებს, და ამგვარად ცუდად განწყობს კიდევ დაკისრებული მოვალეობისადმი, მით უმეტეს, თუკი უმისამართო ბრალდება საქვეყნოდ გამოაქვს ისეთ ავტორიტეტულ ქურნალს, როგორიც „ნი ან გ ი ა“.

საქართველოს სამომხმარებლო კოორეატივაზე არაერთი წერილი დაბეჭდილია ქურნალის ფურცლებზე. რედაქციას დამსახურებულად, სამართლიანად გაუკრიტიკებია ჩვენი მუშაკები. კრიტიკიდან ჩეროვანი დასკვნაც გამოგვიტანია და საქმეც გამოსწორებულა, მაგრამ ამა წლის მე-2 ნომერში დაბეჭდილი წერილი — „ზღვისპირა-ლებო, შეიარეთ ამბროლაურის წიგნის მაღაზიაში“ — ამ მხრივ ნამდვილად გამოაკლისია, რომელსაც ნაწყენობის, ტენდენციურობის ბეჭედი უფრო აზის. ეს წერილი არაა ის, რამაც საქმე გამოსწორებისაკენ უნდა წაიყვანოს, მასში არ ჩანს არც კეთილმოსურნე კრიტიკა და არც მდგომარეობის გამოსწორების სურვილი (არ გვიწყინოს ავტორმა ჩვენი გულახდილი შენიშვნა).

წერილი ზედაპირულია და ისეთ შთაბეჭდილებას ტოვებს, თითქოს ავტორს სურდეს, რადაც არ უნდა დაუჭდეს, დამტკიცოს წიგნით ვაჭრობის მუშაკების არაკომპეტენტურობა წიგნების მიღება-განივლების საქმეში. გარდა ამისა, რბილად რომ ვთქვათ, ამ დარგის ვაჭრობის მუშაკთა რეპუტაციას კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს. იყოს მაინც ამის საბაბი, თორემ სხვა დროს შეიძლება სამართლიანად მეტიც ჰკადრო მავანსა და მავანს ნაკლოვანებათა გამო.

ყველაზე მეტად წერილის ავტორს ვახტანგ ბარათაშვილის „საზღვაო ტერმინოლოგიის“ ბედი აწუხებს. „შავი ზღვის სანაპიროებზე მცხოვრებთათვის ესოდენ საინტერესო წიგნი მაღალმთიან რაჭაში მოხვდა“, — ვკითხულობთ კორესპონდენციაში. გამოდის, რომ ზღვა, ზღვის ფერომენი და ამდენად ზღვისთან დაკავშირებული ტერმინოლოგიაც მხოლოდ ზღვისპირეთის მცხოვრებლებს შეიძლება აინტერესებდეთ. თუ ავტორის ლოგიკით ვიმსჯელებთ, არგონავტებზე შექმნილი ლიტერატურა ვანსა და ფოთში უნდა გაიგზავნოს მხოლოდ, ხოლო წიგნები ალპინისტებსა და ალპინიზმის შესახებ — ლენტესსა და მესტიასში.

ამასთან უნდა აღინიშნოს მთავარი: როგორც გაირკვა, წიგნის მაღაზიის მუშაკებმა წერილის პატივცემულ ავტორს მაღაზიაში მისი სტუმრობის დროს აცნობეს, რომ „ზღვის ტერმინოლოგიის“ აქ მიღებული ორმოცდაათი ეგზემპლარიდან მხოლოდ ხუთი დარჩა გაუყიდავი. რატომღაც ავტორმა ეს ფაქტი დაუმალა მკითხველს, ალბათ ხელს უშლიდა მის მიზანს — დაემტკიცებინა წიგნით ვაჭრობის მუშაკების „არაკონიერულობა“.

სამწუხაროა, რომ ამ მიზნის მისაღწევად ვაჟა სოხაძემ ფაქტები არასწორად მიაწოდა რედაქციას, მკითხველს.

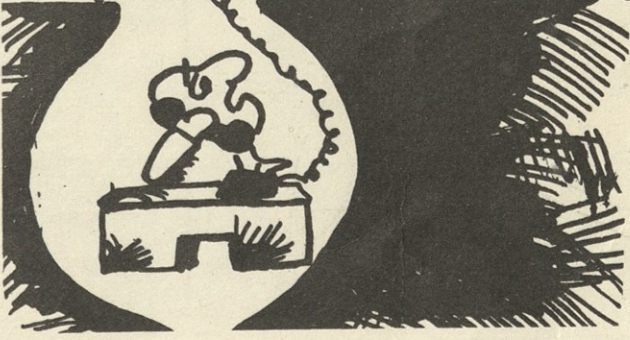
კოორეატირთა მუშაობაში კრიტიკული წერილებისათვის საჭირო მასალაზე მეტი რა არის, მაგრამ არაფრისმთქმელ, უსაფუძვლო მოტივზე სანიანგო წერილისათვის არ უნდა მოიცალოს ქურნალისტმა. ეს ჩვენი აზრია და საფუძვლიანი სურვილიც.

გთხოვთ ამ წერილის გამოგზავნის საბაბი სწორად გაგვიგოთ“.

დავით მურმანიშვილი

ნახ. ბივი კატრიაშვილისა

— პატივცემულ დირექტორო! ხალხი მეკითხება, როდის მივდივართ? — როგორ მივიღო, ხომ ხედავ, სადა ვზივარ?!

ლათონური ამერიკის ქვეუცების საგარეო ვალმა 400 მილიარდ დოლარს გადააქარბა. ვალი კვლავ იზრდება ფინანსური მონოპოლიების მიერ დაწესებული კაბალური პროცენტების პროგრესის გამო.

გაზეთებიდან

საბირნი საინჟინერო შურნალი „ნიანგი“ №10 (1764). მაისი. გამოდის 1923 წლის ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი ზაურ გოლგაძე

სარედაქციო კოლეგია:

ავთანდილ ადგიშვილი (პასუხისმგებელი მდივანი), ჭაბუა ამირეჯიბი, ნოზაძე ბართაია, ზორის გურგულია, რევაზ თვარაძე, ჭემალ ლოლუა, ნოდარ მაღალაშვილი (მხატვარ-რედაქტორი), ალექსანდრე სამსონია, ბეჟან სიხარულიძე (მთავარი რედაქტორის მოადგილე), ჯანსუღ ჩარკვიანი, თამაზ წიგწივაძე, ნაფი ჭუსხიოთი.

ტექნიკური რედაქტორი ირაკლი დუნდუა

გადაეცა ასაწყობად 15.04. 88 წ. ხელმოწერილია დასაბეჭდად 20.05. 88 წ. ქალაქის ზომა 60x90¹/₈, ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცელი 1,5. საიდრიცხო-საგამომცემლო თაბახი 1,9, საქართველოს კაცის გამომცემლობა ლენინის 14, შეკვ. 1026 უფ. 04758 ტირაჟი 139000 შურნალი გამოდის თვეში ორჯერ. რედაქციაში შემოსული მასალები ივტორებს არ უბრუნდებათ.

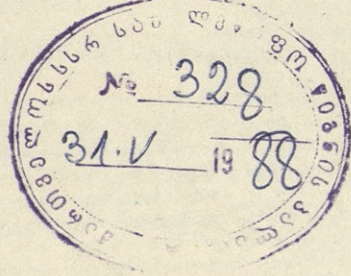
ჩვენი მისამართი: 850008, თბილისი-8, რუსთაველის პროსპექტი № 42.

ტილფონები: მთავარი რედაქტორის — 99-55-54, მთ. რედ. მოადგილის — 93-19-42, 3/3 მდივნის — 93-10-78, მხატვარ-რედაქტორის — 99-02-38, განყოფილებათა გამგებების — 93-49-32, რედაქტორ-ლიტმუშაკების — 99-02-38, მდივან-მემაწიანის — 99-76-69.

სატირიკო - юмористический журнал «НИАН-ГИ» (На грузинском языке). Тбилиси, пр. Руставели № 42. Издательство ЦК КП Грузии, Ордена Трудового Красного Знамени типография издательства ЦК КП Грузии, Тбилиси, улица Ленина № 14.

ფასი 20 კაპ. ინდექსი 76137

ნახ. გ. ლომიძის

— შამიქლია დაბეხმარო მხლოდ ამ სალაროდანს..